

Arrest

nr. 175 936 van 6 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat N. EL JANATI en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van origine Tadzjiek te zijn. U verklaart 19 of 20 jaar oud te zijn, maar u bent niet op de hoogte van uw exacte geboortedatum. U bent geboren in het dorp Watapoor, gelegen in het district Surkhrod in de provincie Nangarhar. U hebt daar uw hele leven gewoond. U woonde samen met uw ouders N.(…) M.(…) en M.(…), uw broer N.(…) en uw zus B.(…).

U bent slechts een maand naar school geweest. Reeds op zeer jonge leeftijd bent u gaan werken voor iemand die een winkel had in het centrum van het district. Van hem leerde u te werken aan auto's. Sinds vier jaar hebt u uw eigen winkel, die u hebt overgenomen van de man bij wie u de jaren voordien hebt gewerkt. Een jaar voor uw vertrek uit uw land kwamen de taliban langs bij uw huis en dwongen zij u mee te gaan om een auto van hen te repareren. Hierna werd u regelmatig door hen opgehaald thuis en werd

u gedwongen om met hen mee te gaan naar auto's van hen die kapot waren en die u diende te repareren. Twee dagen voor uw vertrek werd u opnieuw meegenomen en werd u vastgehouden door de taliban gedurende twee dagen. Ze eisten dat u explosieven meenam naar uw winkel en deze zou plaatsen in een politieauto of legervoertuig. U vroeg hen twee dagen tijd om u voor te bereiden. Zij lieten u gaan en u ging naar huis waar u alles vertelde aan uw ouders. Zij zeiden dat u onmiddellijk moest vluchten en hebben voor u uw reis geregeld.

Na uw vertrek kwamen de taliban verschillende malen naar uw huis op zoek naar u. Ze ontvoerden uw jongere broer met de boodschap dat ze hem zouden vrijlaten als ze u te pakken kregen. Uw broer werd echter vermoord door hen. Dit gebeurde twee maanden nadat u was aangekomen in België.

U weet niet wanneer u exact vertrokken bent uit Afghanistan of wanneer u bent aangekomen in België, maar verklaart sinds 10 maanden in België te verblijven. U was anderhalve maand onderweg en vroeg op 28 mei 2015 asiel aan in België.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw originele taskara voor, de vergunning van uw winkel, een foto van uw broers dode lichaam, een foto van uw zus, vier foto's van uzelf in uw winkel en 2 foto's van uw winkel.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

In casu dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Surkhrod, provincie Nangarhar, Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Tijdens het gehoor is gebleken dat uw kennis met betrekking tot uw beweerde regio van herkomst op tal van punten ontoereikend is, wat aangeeft dat u niet in het dorp Watapoor in het district Surkhrod gewoond heeft.

U verklaart van origine Tadzjiek te zijn (CGVS, pg. 7). Na herhaaldelijke vragen welke andere etniciteiten nog aanwezig zijn in Afghanistan, slaagt u er slechts in om er twee te benoemen, Hazara en Oezbeken (CGVS, pg. 7). Hoewel u ook twee stammen kan noemen is het opmerkelijk dat u geen melding kunt maken van de Pashtun, terwijl u beweert iemand te zijn die zijn hele leven lang zou hebben gewoon in Surkhrod, een district waar volgens aanwezige informatie 90% tot 95% van de bevolking van origine Pashtun is. Gevraagd naar uw onwetendheid inzake de Pashtun kunt u slechts aangeven dat u dit vergeten was (CGVS, pg. 8). Dit is toch een zeer opvallende verklaring aangezien u er wel in slaagt om Oezbeken en Hazara te benoemen, die volgens de beschikbare informatie slechts in minieme aantallen zouden aanwezig zijn in het district Surkhrod. Er dient hier opgemerkt te worden dat bij herhaaldelijk aandringen door het CGVS naar uw kennis hierover, u de tolk vraagt om het antwoord in uw plaats te geven (CGVS, pg. 8).

Vervolgens werd vastgesteld dat u niet de minste kennis blijkt te bezitten aangaande de kalender die gebruikt wordt in uw verklaarde land van herkomst. Gevraagd naar het jaar dat we nu zijn in uw land van herkomst, kunt u hier eigenaardig genoeg geen antwoord op geven (CGVS, pg. 8). U kunt ook maar drie maanden opsommen van de kalender die gebruikt wordt in Afghanistan (hamal, saur, saratan) (CGVS,

pg. 9 en 15). Vreemd genoeg kan u dan weer niet zeggen welke maanden in welk seizoen vallen volgens de Afghaanse kalender (CGVS p. 9, 15). Dit louter opsommen van enkele maanden doet vermoeden dat u deze kennis instudeerde. U kunt ook niet aangeven wanneer het nieuwe jaar van start gaat, hoewel u zelf zegt dat u wel wist wanneer dit viel (CGVS, pg. 9). Hieraan gekoppeld kunt u ook niet aangeven met behulp van de kalender wanneer u ongeveer vertrokken bent uit uw land van herkomst en wanneer u zou zijn toegekomen in België (CGVS, pg. 5). Geconfronteerd met dit gebrek aan kennis in verband met de kalender, geeft u als verklaring dat u nooit hebt gestudeerd en dat u in Afghanistan geen kalender diende te gebruiken (CGVS, pg. 8-9). Een beperkte scholing kan niet verklaren dat u niet op de hoogte bent van zaken die tot uw dagdagelijkse leefomgeving behoren. Een beperkte scholing heeft immers niet tot gevolg dat de verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast zodat er redelijkerwijze vanuit kan worden gegaan dat u in staat moet worden geacht om kennisvragen te beantwoorden betreffende uw directe omgeving en het dagdagelijkse leven in uw beweerde regio van herkomst. Temeer daar u aangaf reeds op jonge leeftijd gestart te zijn met werken aan auto's en dat u sinds vier jaar als zelfstandige een shop open hield (CGVS, pg. 16). Van iemand die beweert verschillende jaren als zelfstandige te hebben gewerkt, kan verwacht worden dat u over de nodige capaciteiten beschikt om bepaalde algemene kennis uit uw land van herkomst te onthouden. Verder verklaart u ook dat u ieder jaar een nieuwe vergunning diende te gaan aanvragen voor uw shop (CGVS, pg.3) en dat u op het einde van iedere maand diende te betalen aan de eigenaar van de winkel (CGVS, pg. 9). Dit toont aan dat u toch enigszins een basiskennis van tijd diende te beheersen en wel degelijk gebruik maakte van een bepaalde kalender.

Elders blijkt dan weer duidelijk het ingestudeerde karakter van uw beperkte kennis. U stelt dat Said Ali Akbar districtshoofd was in de periode dat u verklaart vertrokken te zijn uit Afghanistan (CGVS, pg. 12). Echter, of de man recent in dienst trad of al geruime tijd het districtshoofd van Surkhrod is, kan u niet verduidelijken. Uit de beschikbare informatie blijkt hij bijvoorbeeld al in 2009 te zijn genoemd als districtshoofd. U slaagt er ook niet in om zijn voorganger te benoemen (CGVS, pg. 12). Als u gevraagd wordt naar de gouverneur van de provincie van Nangarhar, benoemt u Attaullah Ludin, wat correct is. U meent echter dat deze man recentelijk benoemd was in deze positie (CGVS, pg. 12). Aanwezige informatie geeft echter weer dat deze persoon reeds bijna een jaar was toegewezen in deze positie in de periode dat u vertrok. Dat uw kennis zich duidelijk beperkt tot een blote opsomming van enkele zeer recente namen, geeft aan dat u een en ander heeft ingestudeerd. Andere zaken uit Afghanistan die u wel weet zoals een beschrijving van de nummerplaten, de rijrichting en het gebruik van munteenheden en biljetten kan u elders in het land of zelfs op een andere manier dan door een verblijf daar hebben opgedaan (CGVS p. 17-18).

Ook uw geografische kennis vertoont opmerkelijke hiaten. U verklaart dat u van het district Surkhrod afkomstig bent en gevraagd naar omliggende districten benoemt u Khogyani, Behsud, Pachieragam en "Kaja" (CGVS, pg. 12). De informatie toont dat het district Pachieragam niet grenst aan uw district. De aangrenzende districten Chaparhar, Jalalabad, Kama en Qarghayi (provincie Laghman) noemt u dan weer niet. Gevraagd naar het dichtstbijzijnde district bij uw dorp benoemt u "Kaja". Er kon echter geen district terug gevonden in de wijde omgeving van Surkhrod met deze naam. Er werd u expliciet gevraagd of dit een district betrof en of dit mogelijk nog een andere benaming heeft. Hierop antwoordde u dat dit district geen andere benaming heeft (CGVS, pg. 12). Voor zover u het district Kama zou bedoelden dient hierbij te worden opgemerkt dat dit niet aan uw eigen district grenst. Informatie geeft weer dat de districten Qarghayi, Behsud of Jalalabad het dichtste gelegen zijn bij het dorp Watapoor. Hoewel u wel een aantal dorpen rond het uwe, Watapur, kan noemen is het verder zeer verwonderlijk dat u de stad Jalalabad niet kunt benoemen bij zijn naam. U gebruikt als aanwijzing steeds 'Nangarhar city' (CGVS, pg. 10, 18). Gevraagd naar de gebruikelijke naam van deze stad blijkt u hierop geen antwoord te hebben. Uw antwoord na een tijd stilte is dat Kabul de hoofdstad is van Afghanistan, waarmee u dus volledig naast de vraag antwoordt (CGVS, pg. 10). Jalalabad is na de hoofdstad Kabul de grootste stad gelegen in het oosten van Afghanistan met een zeer belangrijke economische functie. Jalalabad is gelegen op ongeveer 10 tot 20 kilometer van Watapoor. U verklaart zelf dat u reeds zou geweest zijn in de stad (CGVS, pg. 12). Indien u werkelijk afkomstig zou zijn uit Surkhrod kan er wel degelijk verwacht worden dat u de naam Jalalabad kunt benoemen. Er dient hier ook opgemerkt te worden dat bij confrontatie met gebrek van deze kennis, u de tolk voor de tweede maal vraagt om u een hint te geven (CGVS, pg. 11). Indien u werkelijk afkomstig bent uit de regio die u aangeeft is er geen enkele reden waarom u hulp zou moeten vragen aan de tolk.

Gevraagd naar de aanwezigheid van internationale militaire troepen die actief waren in uw regio verklaart u dat deze er niet waren (CGVS, pg. 14). Ook wanneer u specifiek gevraagd wordt naar incidenten die hebben plaats gevonden met buitenlandse troepen in uw district blijkt dat u niet een incident kan aangeven (CGVS, pg. 14). Aanwezige informatie, die werd toegevoegd aan uw dossier, geeft echter weer dat er in de loop der jaren verschillende incidenten geweest zijn met buitenlandse troepen. Bij sommige van deze incidenten zijn onschuldige burgerslachtoffers gevallen. U zou

werkzaam geweest zijn als automecanici in het centrum van het district waarbij u dagelijks in contact kwam met verschillende mensen. Er kan dus wel verwacht worden dat u op de hoogte zou zijn van de aanwezigheid van internationale troepen in uw verklaarde regio van afkomst en de incidenten waarbij zij betrokken waren, te meer daar deze incidenten vaak tot protesten van de lokale bevolking leidden zoals uit bijgevoegde informatie blijkt. Dat u hiervan geen enkele notie blijkt te hebben is toch zeer verwonderlijk.

Verder is het u niet bekend dat in het district Surkhrod in 2011 een nieuw ziekenhuis werd gebouwd dat gesponsord werd door de US en dat hierbij een afgevaardigde van de Amerikaanse ambassade in uw district op bezoek kwam. Hij bezocht onder andere ook de bazaar waar u verklaart werkzaam te zijn geweest in deze periode. Dat deze gebeurtenis u volledig ontgaan zou zijn is toch zeer verwonderlijk aangezien dit bezoek niet zonder belangstelling heeft plaatsgevonden en met de nodige veiligheidsmaatregelen (CGVS p. 14). Gevraagd naar de aanwezigheid van hulporganisaties die actief waren in het district Surkhrod, verklaart u dat er slechts één actief was in het verleden en dat zij niet meer actief was toen u gevlucht bent uit uw regio. U slaagt er niet in om deze organisatie bij naam te noemen (CGVS, pg. 13). U hebt het vaagweg over waterputten die werden gegraven en hulp aan arme mensen die ze boden (CGVS, pg. 13). Dit kan maar matig overtuigen. Aanwezige informatie toont aan dat er meerdere hulporganisaties en NGO's werkzaam zijn geweest in uw district. Zo blijkt u niet op de hoogte van het feit dat het PRT (provincial reconstruction team) reeds jaren aanwezig is in uw regio en hier meerdere scholen heeft opgebouwd. Zij hebben ook een voetgangersbrug gebouwd die een belangrijke meerwaarde had voor de bewoners van het district Surkhrod. Dat u hiervan geen enkele notie heeft is toch bizar.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Surkhrod gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Surkhrod heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot uw asielrelaas wil het CGVS nog volgende opmerkingen maken. Vooreerst blijkt uit uw verklaringen dat u geen enkele naam kunt geven van actieve talibanleden in uw district (CGVS, pg. 21). Ondanks het feit dat u verklaart gedurende één jaar op regelmatige basis meegenomen te zijn door talibanleden, kunt u geen enkele persoon benoemen die hierbij betrokken was (CGVS, pg. 22). Dit geldt ook voor de personen die zouden verantwoordelijk zijn voor de dood van uw broer. Dat u niet enige moeite hebt gedaan om erachter te komen wie deze personen zijn is toch wel zeer bedenkelijk en geeft eerder blijk van onverschilligheid ten aanzien van de feiten waarvan u beweerd dat deze zouden hebben plaatsgevonden. Bovendien verklaart u dat de taliban zelf over mensen beschikken die kunnen werken aan auto's en dat zij u slechts nodig hadden voor kleine reparaties (CGVS, pg. 20). Het is toch erg opmerkelijk dat de taliban u als ervaringsdeskundige zouden komen ophalen op regelmatige basis om kleine zaken op te lossen, terwijl zij blijkbaar zelf mensen zouden ter beschikking hebben die de grote problemen kunnen oplossen. Het is eveneens weinig aannemelijk dat zij u dan pas na een jaar zouden hebben gevraagd explosieven te verstoppen in een politiewagen of legervoertuig, hoewel u ook aangeeft dat een van hen al na hun eerste bezoek had gezegd dat u niet moest gedood worden want dat ze nog gebruik konden maken van u (CGVS p. 21). Verder blijkt al dat die taliban zelf de nodige kennis hadden om reparaties te doen aan wagens. De vraag is dan ook waarom ze u nodig hadden voor een dergelijke aanslag, u steunde immers de taliban niet en ook in uw dorp was er geen steun voor hen. Men zou toch verwachten dat ze eerder beroep zouden doen op personen van wie ze wisten dat deze hen wel steunden, gezien het risico op verklikking. Daarnaast is het weinig aannemelijk dat ze u na deze opdracht gegeven te hebben nog twee dagen voorbereidingstijd gaven, waarbij ze u de kans bieden te vluchten of hen te verklikken (CGVS p. 22). Bovenstaande doet verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

De stukken die u neerlegt ter staving van uw asielrelaas doen geen afbreuk aan deze bevindingen. Met betrekking tot uw taskara werd er door het CGVS in vraag gesteld of het wel degelijk uw taskara betrof. Er kunnen namelijk vraagtekens geplaatst worden of het wel degelijk u betreft die afgebeeld staat op de bijhorende foto. U verklaart dat de foto genomen werd minder dan één jaar geleden (CGVS, pg. 4). Geconfronteerd met het feit dat er een veel jongere persoon staat afgebeeld, is uw verklaring dat het een foto van slechte kwaliteit betreft (CGVS, pg. 3). Dit kan echter de grote verschillen met u in realiteit niet verklaren. U legt verder ook vier foto's neer waarop u staat afgebeeld in uw winkel. Van deze foto's verklaart u eveneens dat deze genomen zijn minder dan één jaar geleden (CGVS, pg. 4). Er zijn

duidelijke verschillen waar te nemen tussen deze foto's en de afbeelding op uw taskara, wat de geloofwaardigheid van dit document verder aantast. U legt vervolgens een vergunning voor die u jaarlijks diende aan te vragen voor uw winkel. U verklaart hiervoor 200 Afghani te moeten betalen (CGVS, pg. 3). Na vertaling van het document blijkt hierop aangegeven dat de kostprijs 1.500 Afghani betreft. Het grote verschil tussen beide bedragen stelt ook de echtheid van dit document in vraag. Vervolgens legt u een foto voor van uw broer die zou vermoord zijn door de taliban. Bij DVZ verklaarde u dat uw broer 12 jaar oud is (DVZ vragenlijst punt 17). Hierbij dient opgemerkt te worden dat de foto die u voorlegt eerder een volwassen man toont dan een jongen van deze jonge leeftijd. Deze foto kan hoe dan ook eender wie afbeelden en is geen bewijs dat dit uw broer betreft die vervolgd werd door de taliban. De foto van uw zus in uw shop, de 4 foto's waarop u staat afgebeeld bij uw shop en de twee foto's van uw shop kunnen uw professionele bezigheid aantonen als mecanicien, maar hieruit blijkt niet dat u vervolgd werd door de taliban. Bovendien kunnen al deze foto's eender waar, wanneer en in eender welke omstandigheden genomen zijn of geënceneerd zijn. In ieder geval hebben documenten slechts waarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

Daarenboven blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afgaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afgaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afgaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afgaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

2.1. De Raad merkt op dat onderhavig verzoekschrift het volgende opschrift bevat:

*“VERZOEKSCHRIFT TOT NIETIGVERKLARING TEGEN EEN BESLISSING VAN
UITSLUITING VAN DE VLUCHTELINGENSTATUS EN WEIGERING VAN DE SUBSIDIAIRE
BESCHERMINGSSTATUS GENOMEN DOOR HET CGVS OP 11.12.14”*

De Raad stelt tevens vast dat onderhavig verzoekschrift verderop als volgt stelt:

“Dat verzoeker een verzoekschrift tot nietigverklaring indient tegen een beslissing van 22.04.2016, genomen door Mijnheer de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ; Dat deze beslissing Mijnheer S.(...) uitsluit van de Vluchtelingenstatus en dat deze beslissing verzoeker ook uitsluit van de subsidiaire beschermingsstatus (stuk 1).”

Waar verzoeker aangeeft dat de *in casu* bestreden beslissing de uitsluiting van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus inhoudt en deze beslissing zou zijn genomen op 11 december 2014, blijkt uit de procedurestukken dat het stuk waarnaar verzoeker verwijst (kopie van de bestreden beslissing gevoegd bij onderhavig verzoekschrift) een beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 22 april 2016 betreft. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt voorts niet dat er op 11 december 2014 een beslissing werd genomen waarbij verzoeker werd uitgesloten van de vluchtelingenstatus en/of de subsidiaire beschermingsstatus.

Voor zover verzoeker de nietigverklaring van de bestreden beslissing vraagt, moet worden gewezen op het volgende.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig artikel 39/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) over volheid van rechtsmacht, en treedt aldus niet louter op als annulatierechter, tenzij voor wat betreft de in artikel 57/6, eerste lid, 2° en artikel 57/6/3 van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen alsmede voor de beslissing die toepassing maakt van artikel 52, § 2, 3° tot 5°, § 3, 3°, § 4, 3° of van artikel 57/10 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing *in casu* betreft een beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 22 april 2016. Het beroep zal dus overeenkomstig artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet worden behandeld en er zal enkel tot vernietiging worden overgegaan in het geval dat er aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, of wanneer er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In wat een enig middel blijkt te zijn voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van artikel 1, “*alinea 2*” van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

3.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*).

De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

3.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

3.4. In navolging van het Commissariaat-generaal kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

In casu dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Surkhrod, provincie Nangarhar, Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Tijdens het gehoor is gebleken dat uw kennis met betrekking tot uw beweerde regio van herkomst op tal van punten ontoereikend is, wat aangeeft dat u niet in het dorp Watapoor in het district Surkhrod gewoond heeft.

U verklaart van origine Tadzjiek te zijn (CGVS, pg. 7). Na herhaaldelijke vragen welke andere etniciteiten nog aanwezig zijn in Afghanistan, slaagt u er slechts in om er twee te benoemen, Hazara en Oezbeken (CGVS, pg. 7). Hoewel u ook twee stammen kan noemen is het opmerkelijk dat u geen

melding kunt maken van de Pashtun, terwijl u beweert iemand te zijn die zijn hele leven lang zou hebben gewoon in Surkhrod, een district waar volgens aanwezige informatie 90% (...) van de bevolking van origine Pashtun is. Gevraagd naar uw onwetendheid inzake de Pashtun kunt u slechts aangeven dat u dit vergeten was (CGVS, pg. 8). Dit is toch een zeer opvallende verklaring aangezien u er wel in slaagt om Oezbeken en Hazara te benoemen, die volgens de beschikbare informatie slechts in minieme aantallen zouden aanwezig zijn in het district Surkhrod. Er dient hier opgemerkt te worden dat bij herhaaldelijk aandringen door het CGVS naar uw kennis hierover, u de tolk vraagt om het antwoord in uw plaats te geven (CGVS, pg. 8).

Vervolgens werd vastgesteld dat u niet de minste kennis blijkt te bezitten aangaande de kalender die gebruikt wordt in uw verklaarde land van herkomst. Gevraagd naar het jaar dat we nu zijn in uw land van herkomst, kunt u hier eigenaardig genoeg geen antwoord op geven (CGVS, pg. 8). U kunt ook maar drie maanden opsommen van de kalender die gebruikt wordt in Afghanistan (hamal, saur, saratan) (CGVS, pg. 9 en 15). Vreemd genoeg kan u dan weer niet zeggen welke maanden in welk seizoen vallen volgens de Afghaanse kalender (CGVS p. 9, 15). Dit louter opsommen van enkele maanden doet vermoeden dat u deze kennis instudeerde. U kunt ook niet aangeven wanneer het nieuwe jaar van start gaat, hoewel u zelf zegt dat u wel wist wanneer dit viel (CGVS, pg. 9). Hieraan gekoppeld kunt u ook niet aangeven met behulp van de kalender wanneer u ongeveer vertrokken bent uit uw land van herkomst en wanneer u zou zijn toegekomen in België (CGVS, pg. 5). Geconfronteerd met dit gebrek aan kennis in verband met de kalender, geeft u als verklaring dat u nooit hebt gestudeerd en dat u in Afghanistan geen kalender diende te gebruiken (CGVS, pg. 8-9). Een beperkte scholing kan niet verklaren dat u niet op de hoogte bent van zaken die tot uw dagdagelijkse leefomgeving behoren. Een beperkte scholing heeft immers niet tot gevolg dat de verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast zodat er redelijkerwijze vanuit kan worden gegaan dat u in staat moet worden geacht om kennisvragen te beantwoorden betreffende uw directe omgeving en het dagdagelijkse leven in uw beweerde regio van herkomst. Temeer daar u aangaf reeds op jonge leeftijd gestart te zijn met werken aan auto's en dat u sinds vier jaar als zelfstandige een shop open hield (CGVS, pg. 16). Van iemand die beweert verschillende jaren als zelfstandige te hebben gewerkt, kan verwacht worden dat u over de nodige capaciteiten beschikt om bepaalde algemene kennis uit uw land van herkomst te onthouden. Verder verklaart u ook dat u ieder jaar een nieuwe vergunning diende te gaan aanvragen voor uw shop (CGVS, pg.3) en dat u op het einde van iedere maand diende te betalen aan de eigenaar van de winkel (CGVS, pg. 9). Dit toont aan dat u toch enigszins een basiskennis van tijd diende te beheersen en wel degelijk gebruik maakte van een bepaalde kalender.

Elders blijkt dan weer duidelijk het ingestudeerde karakter van uw beperkte kennis. U stelt dat Said Ali Akbar districtshoofd was in de periode dat u verklaart vertrokken te zijn uit Afghanistan (CGVS, pg. 12). Echter, of de man recent in dienst trad of al geruime tijd het districtshoofd van Surkhrod is, kan u niet verduidelijken. Uit de beschikbare informatie blijkt hij bijvoorbeeld al in 2009 te zijn genoemd als districtshoofd. U slaagt er ook niet in om zijn voorganger te benoemen (CGVS, pg. 12). Als u gevraagd wordt naar de gouverneur van de provincie van Nangarhar, benoemt u Attaullah Ludin, wat correct is. U meent echter dat deze man recentelijk benoemd was in deze positie (CGVS, pg. 12). Aanwezige informatie geeft echter weer dat deze persoon reeds bijna een jaar was toegewezen in deze positie in de periode dat u vertrok. Dat uw kennis zich duidelijk beperkt tot een blote opsomming van enkele zeer recente namen, geeft aan dat u een en ander heeft ingestudeerd. Andere zaken uit Afghanistan die u wel weet zoals een beschrijving van de nummerplaten, de rijrichting en het gebruik van munteenheden en biljetten kan u elders in het land of zelfs op een andere manier dan door een verblijf daar hebben opgedaan (CGVS p. 17-18).

Ook uw geografische kennis vertoont opmerkelijke hiaten. U verklaart dat u van het district Surkhrod afkomstig bent en gevraagd naar omliggende districten benoemt u Khogyani, Behsud, Pachieragam en "Kaja" (CGVS, pg. 12). De informatie toont dat het district Pachieragam niet grenst aan uw district. De aangrenzende districten Chaparhar, Jalalabad, (...) en Qarghayi (provincie Laghman) noemt u dan weer niet. Gevraagd naar het dichtstbijzijnde district bij uw dorp benoemt u "Kaja". Er kon echter geen district terug gevonden in de wijde omgeving van Surkhrod met deze naam. Er werd u expliciet gevraagd of dit een district betrof en of dit mogelijk nog een andere benaming heeft. Hierop antwoordde u dat dit district geen andere benaming heeft (CGVS, pg. 12). Voor zover u het district Kama zou bedoelden dient hierbij te worden opgemerkt dat dit niet aan uw eigen district grenst. Informatie geeft weer dat de districten Qarghayi, Behsud of Jalalabad het dichtste gelegen zijn bij het dorp Watapoor. Hoewel u wel een aantal dorpen rond het uwe, Watapur, kan noemen is het verder zeer verwonderlijk dat u de stad Jalalabad niet kunt benoemen bij zijn naam. U gebruikt als aanwijzing steeds 'Nangarhar city' (CGVS, pg. 10, 18). Gevraagd naar de gebruikelijke naam van deze stad blijkt u hierop geen antwoord te hebben. Uw

antwoord na een tijd stilte is dat Kabul de hoofdstad is van Afghanistan, waarmee u dus volledig naast de vraag antwoordt (CGVS, pg. 10). Jalalabad is (...) de grootste stad gelegen in het oosten van Afghanistan met een zeer belangrijke economische functie. Jalalabad is gelegen op ongeveer 10 tot 20 kilometer van Watapoor. U verklaart zelf dat u reeds zou geweest zijn in de stad (CGVS, pg. 12). Indien u werkelijk afkomstig zou zijn uit Surkhrood kan er wel degelijk verwacht worden dat u de naam Jalalabad kunt benoemen. Er dient hier ook opgemerkt te worden dat bij confrontatie met gebrek van deze kennis, u de tolk voor de tweede maal vraagt om u een hint te geven (CGVS, pg. 11). Indien u werkelijk afkomstig bent uit de regio die u aangeeft is er geen enkele reden waarom u hulp zou moeten vragen aan de tolk.

Gevraagd naar de aanwezigheid van internationale militaire troepen die actief waren in uw regio verklaart u dat deze er niet waren (CGVS, pg. 14). Ook wanneer u specifiek gevraagd wordt naar incidenten die hebben plaats gevonden met buitenlandse troepen in uw district blijkt dat u niet een incident kan aangeven (CGVS, pg. 14). Aanwezige informatie, die werd toegevoegd aan uw dossier, geeft echter weer dat er in de loop der jaren verschillende incidenten geweest zijn met buitenlandse troepen. Bij sommige van deze incidenten zijn onschuldige burgerslachtoffers gevallen. U zou werkzaam geweest zijn als automecanicien in het centrum van het district waarbij u dagelijks in contact kwam met verschillende mensen. Er kan dus wel verwacht worden dat u op de hoogte zou zijn van de aanwezigheid van internationale troepen in uw verklaarde regio van afkomst en de incidenten waarbij zij betrokken waren, te meer daar deze incidenten vaak tot protesten van de lokale bevolking leidden zoals uit bijgevoegde informatie blijkt. Dat u hiervan geen enkele notie blijkt te hebben is toch zeer verwonderlijk.

Verder is het u niet bekend dat in het district Surkhrod in 2011 een nieuw ziekenhuis werd gebouwd dat gesponsord werd door de US en dat hierbij een afgevaardigde van de Amerikaanse ambassade in uw district op bezoek kwam. Hij bezocht onder andere ook de bazaar waar u verklaart werkzaam te zijn geweest in deze periode. Dat deze gebeurtenis u volledig ontgaan zou zijn is toch zeer verwonderlijk aangezien dit bezoek niet zonder belangstelling heeft plaatsgevonden en met de nodige veiligheidsmaatregelen (CGVS p. 14). Gevraagd naar de aanwezigheid van hulporganisaties die actief waren in het district Surkhrod, verklaart u dat er slechts één actief was in het verleden en dat zij niet meer actief was toen u gevlucht bent uit uw regio. U slaagt er niet in om deze organisatie bij naam te noemen (CGVS, pg. 13). U hebt het vaagweg over waterputten die werden gegraven en hulp aan arme mensen die ze boden (CGVS, pg. 13). Dit kan maar matig overtuigen. Aanwezige informatie toont aan dat er meerdere hulporganisaties en NGO's werkzaam zijn geweest in uw district. Zo blijkt u niet op de hoogte van het feit dat het PRT (provincial reconstruction team) reeds jaren aanwezig is in uw regio en hier meerdere scholen heeft opgebouwd. Zij hebben ook een voetgangersbrug gebouwd die een belangrijke meerwaarde had voor de bewoners van het district Surkhrod. Dat u hiervan geen enkele notie heeft is toch bizar.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Surkhrod gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Surkhrod heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot uw asielaanvraag wil het CGVS nog volgende opmerkingen maken. Vooreerst blijkt uit uw verklaringen dat u geen enkele naam kunt geven van actieve talibanleden in uw district (CGVS, pg. 21). Ondanks het feit dat u verklaart gedurende één jaar op regelmatige basis meegenomen te zijn door talibanleden, kunt u geen enkele persoon benoemen die hierbij betrokken was (CGVS, pg. 22). Dit geldt ook voor de personen die zouden verantwoordelijk zijn voor de dood van uw broer. Dat u niet enige moeite hebt gedaan om erachter te komen wie deze personen zijn is toch wel zeer bedenkelijk en geeft eerder blijk van onverschilligheid ten aanzien van de feiten waarvan u beweerd dat deze zouden hebben plaatsgevonden. Bovendien verklaart u dat de taliban zelf over mensen beschikken die kunnen werken aan auto's en dat zij u slechts nodig hadden voor kleine reparaties (CGVS, pg. 20). Het is toch erg opmerkelijk dat de taliban u als ervaringsdeskundige zouden komen ophalen op regelmatige basis om kleine zaken op te lossen, terwijl zij blijkbaar zelf mensen zouden ter beschikking hebben die de grote

problemen kunnen oplossen. Het is eveneens weinig aannemelijk dat zij u dan pas na een jaar zouden hebben gevraagd explosieven te verstoppen in een politiewagen of legervoertuig, hoewel u ook aangeeft dat een van hen al na hun eerste bezoek had gezegd dat u niet moest gedood worden want dat ze nog gebruik konden maken van u (CGVS p. 21). Verder blijkt al dat die taliban zelf de nodige kennis hadden om reparaties te doen aan wagens. De vraag is dan ook waarom ze u nodig hadden voor een dergelijke aanslag, u steunde immers de taliban niet en ook in uw dorp was er geen steun voor hen. Men zou toch verwachten dat ze eerder beroep zouden doen op personen van wie ze wisten dat deze hen wel steunden, gezien het risico op verklikking. Daarnaast is het weinig aannemelijk dat ze u na deze opdracht gegeven te hebben nog twee dagen voorbereidingstijd gaven, waarbij ze u de kans bieden te vluchten of hen te verklikken (CGVS p. 22). Bovenstaande doet verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

De stukken die u neerlegt ter staving van uw asielaanvraag doen geen afbreuk aan deze bevindingen. Met betrekking tot uw taskara werd er door het CGVS in vraag gesteld of het wel degelijk uw taskara betrof. Er kunnen namelijk vraagtekens geplaatst worden of het wel degelijk u betreft die afgebeeld staat op de bijhorende foto. U verklaart dat de foto genomen werd minder dan één jaar geleden (CGVS, pg. 4). Geconfronteerd met het feit dat er een veel jongere persoon staat afgebeeld, is uw verklaring dat het een foto van slechte kwaliteit betreft (CGVS, pg. 3). Dit kan echter de grote verschillen met u in realiteit niet verklaren. U legt verder ook vier foto's neer waarop u staat afgebeeld in uw winkel. Van deze foto's verklaart u eveneens dat deze genomen zijn minder dan één jaar geleden (CGVS, pg. 4). Er zijn duidelijke verschillen waar te nemen tussen deze foto's en de afbeelding op uw taskara, wat de geloofwaardigheid van dit document verder aantast. U legt vervolgens een vergunning voor die u jaarlijks diende aan te vragen voor uw winkel. U verklaart hiervoor 200 Afghani te moeten betalen (CGVS, pg. 3). Na vertaling van het document blijkt hierop aangegeven dat de kostprijs 1.500 Afghani betreft. Het grote verschil tussen beide bedragen stelt ook de echtheid van dit document in vraag. Vervolgens legt u een foto voor van uw broer die zou vermoord zijn door de taliban. Bij DVZ verklaarde u dat uw broer 12 jaar oud is (DVZ vragenlijst punt 17). Hierbij dient opgemerkt te worden dat de foto die u voorlegt eerder een volwassen man toont dan een jongen van deze jonge leeftijd. Deze foto kan hoe dan ook eender wie afbeelden en is geen bewijs dat dit uw broer betreft die vervolgd werd door de taliban. De foto van uw zus in uw shop, de 4 foto's waarop u staat afgebeeld bij uw shop en de twee foto's van uw shop kunnen uw professionele bezigheid aantonen als mecanicien, maar hieruit blijkt niet dat u vervolgd werd door de taliban. Bovendien kunnen al deze foto's eender waar, wanneer en in eender welke omstandigheden genomen zijn of geënceneerd zijn. In ieder geval hebben documenten slechts waarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

Daarenboven blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw aanvraag te herstellen. (...)

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk en vinden allen steun in het administratief dossier.

Verzoeker zet zijn enig middel als volgt uiteen:

“AANGEZIEN de verzoeker geboren is in het dorp WATAPOOR, in de provincie Nangarhar, de verzoeker heeft zijn hele leven in dit dorp geleefd.

DAT de verzoeker geleefd heeft bij zijn ouders, zijn broer en zuster.

DAT ter staving van zijn aanvraag, de verzoeker zijn taskara in origineel heeft neergelegd, de licentie van zijn winkel, een foto van zijn dode broer, vier foto's van zijn winkel en foto's van zijn catalogus.

DAT de tegenpartij meent dat de verzoeker niet heeft kunnen bewijzen met zijn verklaringen dat hij een subjectieve vrees heeft voor vervolging in de zin van de Conventie van GENEVE of een reëel risico loopt om een ernstige inbreuken te moeten ondergaan teneinde te genieten van de ondergeschikte bescherming.

Dat de tegenpartij meent dat de verzoeker niet geleefd heeft in het dorp WATAPOOR.

AANGEZIEN de tegenpartij meent dat de verzoeker aangetoond heeft dat de kennis van de regio van oorsprong onvoldoende is wat aantoonde dat hij niet geleefd heeft in het dorp WATAPOOR in het district SURKHROD;

AANGEZIEN de verzoeker AFGHANISTAN verlaten heeft uit schrik voor vervolgingen in de zin van de Conventie van GENEVE;

DAT in tegenstelling met wat wordt beweerd door de tegenpartij, de verzoeker spontane, precieze, coherente en volstrekt geloofwaardige uitleg heeft verstrekt;

DAT de verzoeker correcte uitleg heeft kunnen geven welke zijn oorsprong bepalen evenals de regio van oorsprong.

DAT voor de tegenpartij, het geheel van de elementen niet volstaan.

DAT enerzijds, het evident is dat de tegenwoordigheid van een tolk onvermijdelijk misverstanden met zich mee brengt.

DAT anderzijds, de verzoeker vele keren tijdens zijn verhoor heeft uitgelegd dat hij geen studies heeft gedaan, dat hij verplicht was om te werken vanaf zeer jonge leeftijd;

DAT de tegenpartij meent dat deze elementen niet volstaan om de miskennis te rechtvaardigen van bepaalde essentiële elementen.

DAT de tegenpartij meent dat de kennis van de verzoeker van zijn streek duidelijk beperkt is.

DAT deze inlichtingen eveneens kunnen gevonden worden door personen die niet in het land hebben geleefd.

DAT de verzoeker etnische groeperingen heeft kunnen noemen die leven in AFGHANISTAN, beschrijving van de nummerplaten, de bankbiljetten, de reisbeschrijving en bepaalde belangrijke straten.

DAT de miskennis van de verzoeker van bepaalde belangrijke elementen kan uitgelegd worden door het gebrek aan studiekennis van de verzoeker.

DAT de verzoeker bevestigt dat op geen enkel ogenblik hij de hulp heeft ingeroepen van een tolk, het enige wat hij gevraagd heeft is om de vraag opnieuw te herhalen op een andere manier.

DAT de verzoeker zijn taskara in origineel heeft neergelegd en vele foto's die zijn afkomst bewijzen.

DAT de verzoeker meent dat de aangevochten beslissing niet adequaat gemotiveerd is, zij houdt geen rekening met de werkelijke toestand, deze laatste heeft geprobeerd, sinds het begin van de procedure om de bewijselementen van zijn identiteit bij te brengen, zijn nationaliteit maar ook van zijn vrees.

DAT de verzoeker precieze aanduidingen heeft kunnen geven van de groeperingen ter plaatse, het aantal straten, de munt, de districten, de belangrijke evenementen...

DAT het verkeerd is te menen door de tegenpartij dat het geheel van deze elementen geen bewijs vormen dat de verzoeker wel degelijk van oorsprong van Tadjikistan is noch voor zijn identiteit."

Van een kandidaat-vluchteling mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen

aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Uit de hoger weergegeven motieven van de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij voor zijn komst naar België in het dorp Watapoor in het district Surkhrod van de provincie Nangarhar heeft gewoond, en dat hij niet de waarheid vertelt over zijn werkelijke verblijfplaats(en) voor zijn vertrek uit Afghanistan in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens het gehoor. Door zijn gebrekkige medewerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele vluchtelingenrechtelijke vrees die hij mogelijk koestert. Waar verzoeker in de uiteenzetting van zijn middel verwijst naar de door hem afgelegde verklaringen en overgelegde stukken, wenst de Raad verzoekers aandacht te vestigen op de motivering van de *in casu* bestreden beslissing, waarin uitdrukkelijk en *in concreto* wordt aangegeven waarom deze verklaringen en stukken zijn voorgehouden recente verblijf in het district Surkhrod niet aantonen. In de mate dat verzoeker niet ingaat op de desbetreffende pertinente en concrete vaststellingen van de bestreden beslissing, die allen steun vinden in het administratief dossier, doet hij er geen afbreuk aan. Voor zover verzoeker zou voorhouden dat bepaalde vaststellingen van de bestreden beslissing kunnen worden verklaard door een communicatieprobleem met de tolk die instond voor de vertaling tijdens het gehoor, dient te worden vastgesteld dat verzoeker hieromtrent tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen opmerkingen heeft gemaakt (stuk 5, gehoorverslag). Blijkens het gehoorverslag heeft verzoeker bevestigend geantwoord op zowel de vraag "*Hebt u al de vragen goed begrepen?*" als op de vraag "*Hebt u de tolk goed begrepen?*" (stuk 5, gehoorverslag, p. 23). Uit het gehoorverslag blijkt bovendien dat de dossierbehandelaar eenvoudige en duidelijke vragen stelde en dat verzoeker kennelijk kon volgen en de logica en de inhoud van de vragen begreep. De Raad is van oordeel dat zelfs van een persoon die niet gestudeerd heeft redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn beweerde regio van afkomst. Het feit dat verzoeker een ongeletterde persoon zou zijn, zoals blijkt uit zijn verklaringen afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (stuk 15, verklaring DVZ, punt 11), kan zijn gebrekkige kennis betreffende zijn directe en persoonlijke leefwereld niet toedekken. Verzoeker toont niet aan dat laag- of ongeschooldheid zijn verstandelijke vermogens aantast en hij hierdoor niet in staat is zijn eigen leefwereld in tijd en ruimte te situeren. Waar verzoeker ontkent ooit de hulp van de tolk te hebben ingeroepen tijdens zijn gehoor, kan de Raad op basis van het gehoorverslag slechts vaststellen dat hij de tolk aanmaande om in zijn plaats etnische groepen op te noemen en de tolk tevens om een hint vroeg toen hij het antwoord op de vraag naar de naam van de hoofdplaats van Nangarhar schuldig moest blijven (stuk 5, gehoorverslag, p. 8, 11). Waar verzoeker wijst op de informatie die hij wel heeft kunnen geven, wordt opgemerkt dat hij hiermee zijn onwetendheid omtrent de voormelde elementen niet kan verschonen.

De Raad merkt op dat waar verzoeker thans aangeeft van Tadzjikistan afkomstig te zijn, hij afbreuk doet aan eerdere verklaringen geboren te zijn in het dorp Watapoor in de Afghaanse provincie Nangarhar, zoals ook wordt aangegeven op de door hem voorgelegde *taskara*. Deze vaststelling plaatst de reeds gebrekkig bewijswaarde van dit document nog meer op de helling en bevestigt de bedrieglijke aard van verzoekers verklaringen dienaangaande.

Ter terechtzitting van 2 september 2016 legt verzoeker een aanvullende nota neer, waarbij hij enkele foto's voegt die volgens hem aantonen dat hij werkelijk van Afghanistan afkomstig is, alsook een kopie van de *taskara* van zijn vader. De Raad merkt op dat *in casu* niet zozeer verzoekers afkomst uit Afghanistan ter discussie staat, doch wel de bewering dat hij tot voor zijn komst naar België in het dorp Watapoor in het district Surkhrod van de Afghaanse provincie Nangarhar heeft verbleven. Er dient te worden vastgesteld dat de gevoegde foto's geen enkele aanwijzing bevatten aangaande de plaats en het tijdstip waarop ze werden genomen, laat staan dat zij zouden kunnen aantonen dat verzoeker van zijn geboorte tot aan zijn vertrek uit Afghanistan in Watapoor verbleef. Dat het gebergte dat op een van de foto's in de achtergrond kan worden waargenomen de berg Souroud, gelegen in Nangarhar, zou betreffen, kan op basis van deze enkele foto bovendien niet worden geverifieerd. Hoewel verzoeker stelt

de originele *taskara* van zijn vader te hebben bekomen, legt hij hiervan enkel een fotokopie neer. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan evenwel geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135).

3.5. Verzoeker maakt, gelet op de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Surkhrod in de provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

3.6. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

3.7. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend zestien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF